

Věc: Posudek bakalářské práce Marie Pospíšilové s názvem *Exil, psaní a smích Věry Linhartové*.

Autor posudku: Jakub Češka

Jak již název napovídá, autorka hodlá tematizovat tři klíčové motivy, které nalézám v díle Věry Linhartové, a jež umísťuje do kontextu Vysoké hry, surrealismu, strukturalismu, nomádství, pokud mohu zmínit základní teoretická východiska. Kromě toho srovnává pohyb rukopisu Věry Linhartové (jeho neustálou reflexi, proměnu při přechodu do druhého jazyka) s pojmem bezdomoví u Flussera. Není na místě, abych zde podrobněji charakterizoval autorčinu práci, neboť se jedná o její druhou verzi. Pokud jde o srovnání s první verzí, je současná autorčina práce zbavena již vytknutých neduhů (metaforičnost výkladu, invektivy vůči čtenáři, nedořečenost jistých argumentací, nejasnost, nezřetelnost výkladu, formálních prohřešků). Nyní jde o práci zřetelně teoreticky ukotvenou, napsanou kultivovaným jazykem, zřetelně doargumentovanou, dourčenou bohatým aparátem odkazů, v porovnání s první prací také rozsáhlejší.

Sice by bylo možné hledat stopy autorčina „básnického“ stylu, ale ty jsou již nepatrné, mají povahu spíše drobné kosmetické vady. Např. na s. 43 autorka píše: „Maffesoliho analýza však v tomto momentu od mého rozboru odchází.“ Stejně tak by bylo možné namítnout, že název práce je mírně nadnesený, neboť by bylo možné tvrdit, že autorka performuje Linhartovou jako románovou postavu vlastního vyprávění – nutno dodat, že se autorka se důkladně zabývá texty Věry Linhartové, nikoli jejím osudem. K práci nemám výraznějších výhrad a doporučuji ji k obhajobě, hodnocení nastavuji na 42 bodů (výborně) s 3 bodovou tolerancí podle průběhu obhajoby.

Jakub Češka Ph.D.